

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2CoE/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214200471
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3214200471.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: Finportal, a.s., so sídlom Bratislava, Pribinova 4, IČO: 45 469 156, zast. JUDr. Viliamom Pogranom, advokátom so sídlom Bratislava 821 02, Bajkalská 13 proti povinnému: H. R., bytom U. Q. U., M. R. T. XX/XX o vymoženie 6.000 € s prísl., na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 5Er/89/2014-29 zo dňa 09. apríla 2014, jednomyseľne takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kapronczaia, so sídlom v Galante o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa domáha vykonania exekúcie proti povinnému na základe exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica č. Q Nz21569/2013, NCRIs21991/2013 spísaná notárom JUDr. Tatjanou Šurkovou dňa 26.06.2013 na Notárskom úrade v Bratislave. Obsahom notárskej zápisnice je uznanie dlhu zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 02.01.2013, uzatvorenej medzi povinným a oprávneným. Na základe tejto zmluvy bola povinnému poskytnutá pôžička vo výške 6.000 €, ktorú sa zaviazal vrátiť do dňa 31.12.2013. Súčasťou zápisnice bolo aj jednostranné vyhlásenie povinného o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. V danom prípade tak vyhlásenie povinného o uznaní dlhu vzniklo dňa 26.06.2013 v čase, keď dlh ešte neexistoval. Podstatou uznania dlhu, ako jedného zo zabezpečovacích inštitútov je, že zakladá vyvrátenú právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania. Ide o jednostranný právny úkon adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník dáva jasne najavo, že svoj dlh uznáva, čo do dôvodu a výšky. Keďže uznanie dlhu zakladá vyvrátenú domnienku jeho existencie v čase jeho uznania, je zřejmé, že dlh musí v čase uznania existovať. Preto uznanie dlhu má byť urobené až po tom, čo dlh vznikol (spravidla v dobe, keď nastala jeho splatnosť). V tomto prípade však k uznaniu došlo dňa 26.06.2013 a dlh mal povinný vrátiť do 31.12.2013 v zmysle zmluvy o pôžičke, teda v čase, keď ešte žiaden dlh neexistoval - existoval len záväzok povinného vrátiť oprávnenému poskytnutý úver na základe zmluvy o úvere. V tom čase bolo možné do budúcnosti len predpokladať, že by dlh mohol vzniknúť, nebolo však určité, v akej výške. Predmet plnenia, ako jeden z predpokladov materiálnej stránky vykonateľnosti, nebol vymedzený dostatočne určito, pretože v rámci neho bol vymedzený dlh, ktorý v čase spísania notárskej zápisnice neexistoval. Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka v notárskej zápisnici s účinkami exekučného titulu obsahujúcej vyhlásenia o právnom záväzku a súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v čase, keď k plneniu podľa zmluvy o pôžičke ešte nedošlo, nie je platným právnym úkonom a takto spísaná notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom z dôvodu, že zmluva o pôžičke je reálny kontrakt a v čase uznania dlhu žiadny dlh neexistoval. Zo spôsobu vymedzenia záväzku v notárskej zápisnici nie je možné vypočítať konkrétnu sumu záväzku, ktorý bol dňa 26.06.2013 uznaný. Povinný v notárskej zápisnici neuznal určitý záväzok v zmysle § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka, ale neurčitý záväzok. Práve neurčitosť uznaného záväzku spôsobuje materiálne nevykonateľnosť exekučného titulu. Súd poukázal zároveň na rozhodnutie Krajského súdu v

Banskej Bystrici, sp.zn. 15CoE/147/2010 zo dňa 31.08.2010, podľa ktorého notárska zápisnica o uznaní dlhu a súhlase povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ktorá bola spísaná v rovnaký deň, ako bola uzavretá zmluva o pôžičke alebo zmluva o úvere, nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom z dôvodu, že v čase uznania dlhu a vyhlásenia povinnej osoby o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ešte žiadny dlh neexistoval a uznať možno len dlh, ktorý už vznikol a nie ktorý snád v budúcnosti vznikne. Dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je absolútne neplatný právny úkon (§ 574 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka), a preto povinný nemohol svojím konaním v notárskej zápisnici, jednak platne uznať dlh, čo do dôvodu a výšky, ale ani súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol z dôvodu, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa má exekúcia vykonať, nemôže byť riadnym exekučným titulom, pretože od počiatku nezodpovedá stanoveným zákonným požiadavkám pre notársku zápisnicu, ako relevantného exekučného titulu pre výkon exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený. Namietol súdom nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo dňa 02.01.2013 a v rovnaký deň boli poukázané peniaze na účet povinného, zatiaľ čo k spísaniu Notárskej zápisnice a k uznaní dlhu došlo až dňa 26.06.2013, teda po poukázaní peňazí. Na rozdiel od prípadu, na ktorý v odôvodnení súd prvého stupňa poukázal (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 15CoE/147/2010 zo dňa 21. augusta 2010). Ďalej nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa o tom, že záväzok uznaný v notárskej zápisnici bol neurčitý; záväzok bol riadne špecifikovaný, povinný sa zaviazal zaplatiť sumu 6.000 € s príslušenstvom, a to dohodnutým úrokom 1% p.a. V prípade pochybností o určitosti uznania príslušenstva, oprávnený vzal svoj návrh na vykonanie exekúcie čiastočne späť, v časti o vymoženie príslušenstva a navrhol, aby súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie iba vo zvyšnej časti návrhu. Rozhodnutie by bolo správne, ak by predmetom uznania bolo príslušenstvo pohľadávky (úroky z omeškania), ktorého výška by v čase spísania notárskej zápisnice nebola známa, prípadne, ak by k prevzatiu požičaných finančných prostriedkov dlžníkom malo dôjsť v budúcnosti, po uznaní dlhu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 41CoE/315/2013 zo dňa 27. novembra 2013, kde uznanie dlhu nie je viazané na moment splatnosti dlhu, t.j. možno uznať aj dlh splatný v budúcnosti. Navrhol, aby krajský súd, ako súd odvolací, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Povinný sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2, O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

Z obsahu spisu má krajský súd za preukázané, že v predmetnej veci bol dňa 28.01.2014 súdному exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Následne súdny exekútor požiadala okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 06.02.2014 na podklade Notárskej zápisnice č. N 364/2013, Nz 21569/2013, NCRIs 21991/2013 zo dňa 26.06.2013 na Notárskom úrade v Bratislave, ktorú žiadosť súd zamietol. Obsahom notárskej zápisnice je uznanie dlhu a súhlas s jej vykonateľnosťou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Povinný ako dlžník vyhlasuje, že uznáva voči oprávnenému, ako veriteľovi, dlh v sume 6.000 € s príslušenstvom v plnom rozsahu, čo do dôvodu a čo do výšky. Uvedený dlh vznikol na základe Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 02.01.2013 podľa § 657 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí dlh určený, čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Z dikcie ustanovenia § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku vyplýva, že exekúciu možno vykonať na základe notárskej zápisnice, ktorá obsahuje uznanie určitého právneho záväzku. Takýmto právnym záväzkom môže byť uznanie peňažného dlhu. Vykonateľnosť notárskej zápisnice nastáva zásadne uplynutím času na dobrovoľné splnenie povinnosti na plnenie obsiahnuté v tejto zápisnici. Jej vykonateľnosť sa skúma rovnako ako pri vykonateľných rozhodnutiach podľa príslušných predpisov procesného práva, t.j. skúma sa formálna a materiálna stránka vykonateľnosti. V danom prípade formálna stránka spočíva v dodržaní formy notárskej zápisnice tak, ako je upravená v ust. § 47 Notárskeho poriadku a materiálna stránka spočíva v dodržaní tých obsahových náležitostí, ktoré predpisuje ust. § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Aj v prípade obsahových náležitostí notárskej zápisnice, ako exekučného titulu, platí, ak má byť vykonateľná, že tieto musia byť určené presným a nepochybným spôsobom, teda v tomto zmysle notárska zápisnica musí obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia, atď.

Uznanie dlhu je samostatným zabezpečovacím prostriedkom. Svoju zabezpečovaciu funkciu plní tým, že zakladá právnu domnienku existencie dlhu v dobe uznania. Uznanie dlhu je jednostranným právnym úkonom dlžníka voči veriteľovi, ktorý musí obsahovať, jednak všeobecné náležitosti predpísané pre právne úkony (ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) a jednak osobitné náležitosti stanovené pre tento úkon v ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Pre platnosť uznania dlhu sa vyžaduje písomná forma, vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh a uvedenie dôvodu a výšky dlhu.

Po preskúmaní obsahu spisu, notárskej zápisnice, ktorá je exekučným titulom v predmetnom exekučnom konaní, zmluvy o pôžičke krajský súd zistil, že povinný uznal dlh v čase, keď ešte neexistoval. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že zmluva o pôžičke uzatvorená dňa 02.01.2013 je reálnou zmluvou, pre vznik ktorej sa vyžaduje aj reálne odovzdanie peňažných prostriedkov, ktoré boli povinnému poskytnuté. V zmluve o pôžičke v čl. II bod 3 sa povinný (dlžník) zaviazal poskytnutú pôžičku veriteľovi splatiť riadne a včas najneskôr v termíne 31.12.2013, preto v čase uznania, t.j. 26.06.2013 dlh ešte neexistoval.

Pokiaľ oprávnený vo svojom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvého stupňa, krajský súd musí naopak konštatovať, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s právnym posúdením veci zo strany súdu I. stupňa, vrátane právneho názoru vysloveného v napadnutom rozhodnutí, že notárska zápisnica, ktorá mala byť exekučným titulom, nespĺňa formálne a materiálne podmienky, a to okrem iného hlavne z dôvodu, že právo, ktoré môže vzniknúť v budúcnosti, je právom, ktoré v čase uzavretia dohody nie je ešte známe a nemožno s ním disponovať. Právna úprava nepripúšťa, aby sa niekto platne vzdal svojho práva, ktoré mu môže vzniknúť až v budúcnosti (§ 574 ods. 2, § 39 Občianskeho zákonníka). V čase uznania nebola známa ani výška dlhu, preto nemohol povinný realizovať svoje právo dlh uznať alebo nie. Uznať možno len dlh, ktorý vznikol a nie ktorý vznikne, inak by povinnému bolo odňaté právo namietat výšku uznaného dlhu v čase

uznania, pretože dlh nie je dostatočne do budúcnosti určiteľný, nemožno predpokladať, či určité okolnosti nastanú (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. mája 2011, č. IV. ÚS 183/2011).

Z týchto dôvodov krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.